

[Kim Behnke]

de ekstra gebyrer og reservefondshensættelser osv., der skal opkræves, på resten af låntagerne, som har hundrede procent solidarisk hæftelse også for den side af sagen, så synes vi faktisk ikke, at det er særlig demokratisk, og vi synes ikke, at det er rimeligt, at kreditforeningernes ledelse er sammensat på en sådan måde, at disse forskellige former for almennyttige virksomheder med deres stemmевægt kan opnå det resultat. Det synes vi ikke er rimeligt.

Vi har ikke valgt at forlange, at de får en mindre stemmевægt. Vi kunne have stillet forslag om, at den almennyttige sektor får mindre stemmевægt, men så ville hr. Jørgen Estrup have kunnet holde en rygmарvstale om, at Fremskridtspartiet er ude efter den almennyttige sektor. Det ville man med rette have kunnet sige, hvis det havde været det forslag, vi kom med, men det kom vi ikke med. Vi kom i stedet for med et forslag om, at de faktiske omkostninger, der er, og de ekstraregninger, der skal sendes ud til låntagerne i kreditforeningerne, skal fordeles solidarisk mellem alle parter, herunder også den almennyttige sektor.

Da det er sådan i dag, at boligministeren bestemmer mere eller mindre suverænt, hvor meget de skal betale, så vil vi gerne have, at når kreditforeningerne træffer beslutninger, hvor den almennyttige sektor er med med afgørende stemmевægt, så resulterer de beslutninger også i, at den almennyttige sektor bærer sin del af omkostningerne. Som vi har været inde på tidligere i debatten, er der jo desværre flere eksempler på, at også almennyttige boligselskaber eller almennyttige projekter kommer på tvangsauktion og dermed kan betyde tab for kreditforeningerne. Der har ikke været så mange eksempler som fra den private del af boligområdet, men det skyldes jo, at Folketinget ved lovgivning sørger for at spænde sikkerhedsnet ud under den almennyttige sektor.

Hvis anden del af lovforslaget kan resultere i, at vi får en diskussion om dette, er vi nået et godt stykke hen ad vejen. Det er jo ikke kun os, der har noteret os et problem. Det kan godt være, at dette her ikke er den rigtige løsningsmodel, men hvis dette kan resultere i en debat om, hvad vi skal gøre ved dette problem, har vi nået begge vore mål: vi får annuitetslånene, og vi får diskussionen om den almennyttige sektor. Og så har lovforslaget så rigeligt tjent det formål, som Fremskridtspartiet havde med at fremsætte det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det sidste ønske om, at debatten her får afklaret, hvad der måtte være af problemer, kan jeg da fuldstændig tilslutte mig.

Og så blot endnu en af mine rygmарvsreaktioner: Når Fremskridtspartiet tager ordet »solidarisk« ind i debatten, begynder jeg altid at lytte lidt for at finde ud af, hvad der nu menes, og for at få det helt klart kan jeg ikke lade være med at spørge hr. Kim Behnke: Når man siger, at den almennyttige sektor skal bære omkostningerne solidarisk med resten af kreditforeningernes medlemmer, mener man så faktisk, at den almennyttige sektor på det offentlige vegne skal bære en større del af omkostningerne end den, der svarer til, hvad lånene faktisk koster? Er det det, man mener, så synes jeg faktisk, at det er urimeligt. Jeg tror, at det er en diskussion, vi skal fortsætte lidt med i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Den ene del af mit spørgsmål til Fremskridtspartiet har hr. Jørgen Estrup netop berørt.

Den anden del er til afklaring af, hvad det egentlig er man siger. På den ene side skal boligministeren – det er forslaget indhold – fratages den bemyndigelse, han har i dag. Den almennyttige sektor har for stor magt i kreditinstitutionerne, siger man, og derfor skal boligministeren fratages bemyndigelsen.

Jamen hvis boligministeren bliver frataget bemyndigelsen, men magtfordelingen er uændret, ville man så regne med, at bemyndigelsen har givet en forskydning, og at magtfordelingen vil udløse en ændret byrdefordeling mellem de forskellige låntagere? Jeg synes, det er ulogisk, så vi må bede om en nærmere forklaring på, hvordan det hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Først til hr. Jørgen Estrup: Det er flere gange i dag blevet påstået, at regningen bare bliver sendt videre til statskassen, men det forudsætter, at lejerne får deres husleje betalt 100 pct. Det, der er intentionen, er sandelig, at regningen for disse større andele af gebyrerne, bidra-